

Між персами твоїми

Дмитро Павличко

Між персами твоїми – жолобок,
Задолина життя і пропадання,
Туди, немов нитки в один клубок,
Збігаються мої думки й жадання.

Там погляд мій свої стежки снує,
Вникаючи крізь блузу і сорочку,
Зникає дивно там єство моє,
Мов крапля на вишневому листочку.

Та ні, я виникаю із води,
Мов рятувальна виспа в океані.
І починаються мої важкі труди
Між горами на тій святій поляні.

На мене сходить воля звідтіля,
Де є одна гора, а поруч – друга.
І твої груди тверднуть, як земля,
Яка, немов рятунку, прагне плуга.